

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 27. april 2017 – Bachman**(Sag C-535/16) ([1](#))**

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – artikel 2, litra b) – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – begrebet »forbruger« – aftale om novation, som en fysisk person har indgået med et kreditinstitut for at opfylde sine forpligtelser til at tilbagebetale kreditter, som blev aftalt af et handelsselskab med dette kreditinstitut«

Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13/EØF – forbrugerbegrebet – fysisk person, der indgår en aftale om novation med et kreditinstitut med henblik på at tilbagebetale kreditter, der er bevilget til et handelsselskab, til dette institut – omfattet – betingelser

[Rådets direktiv 93/13, tiende betragtning, og art. 2, litra b)]

(jf. præmis 32-38 og 41 samt domskonkl.)

Konklusion

Artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, skal fortolkes således, at en fysisk person, der efter en aftale om novation har forpligtet sig til over for et kreditinstitut at tilbagebetale kreditter, som oprindeligt blev bevilget et handelsselskab til formål, som faldt inden for dets virksomhed, kan betragtes som en forbruger som omhandlet i denne bestemmelse, når denne fysiske person ikke har nogen åbenbar forbindelse til dette selskab og har handlet med et formål, der ikke falder inden for dennes erhvervsaktivitet, men på grundlag af forbindelser til den person, som kontrollerede det nævnte selskab, og til den person, som havde indgået de aftaler, der var accessoriske i forhold til de oprindelige kreditaftaler (aftaler om kaution, sikkerhed i fast ejendom eller pant).

[1](#)– EUT C 38 af 6.2.2017.